

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Økonomi- og
Indenrigsministeren

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 10 (Alm. del) af 28.
oktober 2011 stillet efter ønske fra Lykke Friis (V)

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for på hvilke områder "eurogruppens" beslutninger af 26. oktober med hensyn til koordineringen af og tilsynet med økonomi- og finanspolitikkerne i eurolandene går videre end eller afviger fra de eksisterende regler fra bl.a. stabilitets- og vækstpacten, euro-plus pacten og "sixpack'en".

Svar

Eurolandenes forpligtigelser ifm. topmødeerklæringen af 26. oktober 2011, vedrørende øget finanspolitisk, økonomisk koordinering og overvågning, vurderes overordnet at bygge ovenpå det eksisterende økonomiske samarbejde i EU.

Af erklæringen fremgår det, at eurolandene forpligter sig til senest ved udgangen af 2012 at have vedtaget regler om strukturel budgetbalance, der forankrer Stabilitets- og Vækstpactens regler herom i national lovgivning og helst grundloven. Eurolandenes forpligtigelse til at indføre regler om strukturel budgetbalance i national lovgivning relaterer sig til Stabilitets- og Vækstpactens regler om mellemfristede mål (MTO) om en strukturel saldo tæt på balance, hvor alle EU-lande inden for rammerne af fælles principper skal fastlægge et MTO, der blandt andet skal give en sikkerhedsmargin ift. 3-procentsgrænsen for det faktiske underskud og sikre hurtige fremskridt mod langsigtet holdbarhed.

Eurolandene forpligter sig også til at styrke deres nationale finanspolitiske rammer, herunder at basere deres finanslove på uafhængige vækstskøn. Dette skal ses i forlængelse af direktivet om nationale budgetmæssige rammer, som vedtaget ifm. reformen af det økonomiske samarbejde ("six-packen"). I direktivet fremgår det, at EU-landene ved bestemmelser i bredere forstand (dvs. ikke nødvendigvis lov) skal indføre nationale finanspolitiske regler. Nationale regler om budgetbalance fremgik også som et redskab i europluspacten, som de deltagende lande kunne vælge at anvende, såfremt det efter landets egen opfattelse vurderedes at være effektivt til at nå pactens fire overordnede mål. Finanspolitiske regler om budgetbalance er således allerede en del af det økonomiske samarbejde, og eurolandene har nu forpligtet sig yderligere til at forankre reglerne i national lovgivning.

I erklæringen forpligter eurolandene sig samtidig til at konsultere Kommissionen og andre eurolande før vedtagelse af alle større finanspolitiske tiltag eller økonomiske reformer, som kan have afsmittende effekter på andre lande, så den mulige indvirkning på euroområdet som helhed kan evalueres. Dette bygger ovenpå det eksisterende samarbejde i det europæiske semester, hvor EU-landene fremlægger deres økonomiske politik, herunder større finanspolitiske tiltag og reformtiltag, i deres årlige stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogram-

mer, Kommissionen fremlægger vurderinger af programmerne, og Rådet vedtager anbefalinger til alle EU-landene. Eurolandenes nye forpligtelser må således ventes at udbygge dette samarbejde.

Eurolandene forpligter sig endvidere til at give Kommissionen og Rådet mulighed for over for eurolande i underskudsproceduren at vurdere og udtale sig om landenes udkast til finanslove, ligesom Kommissionen skal gives mulighed for at overvåge budgetgennemførelsen og om nødvendigt at foreslå ændringer i løbet af budgetåret. Kommissionen og Rådets mulighed for at vurdere og udtale sig om landenes udkast til finanslove kan f.eks. indebære udtalelser, hvis fx et eurolands finanslov ikke vurderes på tilstrækkelig vis at efterleve kravene i landets henstilling i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud. En sådan forpligtelse går videre i forhold til koordinationen relateret til det europæiske semester og dets afsluttende anbefalinger fra Rådet til EU-landene. Under det europæiske semester bør landene tage højde for Rådets anbefalinger i det nationale arbejde med den økonomiske politik, herunder arbejdet med landenes finanslove efter de nationale procedurer i efteråret, men finanslovene skal ikke fremsendes mhp. udtalelser i EU, heller ikke selvom et land er omfattet af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud. Eurolandenes nye forpligtelse vedrørende evt. udtalelser om finanslovene er således mere vidtgående end det europæiske semester, men indebærer ikke en egentlig juridisk godkendelse af eurolandenes finanslove.

Erklæringen opfordrer endelig de nationale parlamenter til at tage højde for EU-henstillinger m.v. i deres arbejde med den økonomiske politik, ligesom erklæringen indeholder en generel forpligtelse til at følge anbefalinger fra Kommissionen og den relevante kommissær i forbindelse med implementeringen af Stabilitets- og Vækstpagten.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager